
**Răspunsul Camerei de Comerț Americane în România
(AmCham România)
la Pactul Național pentru Educație**

O educație competitivă pentru o Românie competitivă

Obiectiv 1: Modernizarea sistemului și a instituțiilor de educație în perioada 2008 – 2013.

Propunere: Un sistem de educație bazat pe competențe este o condiție esențială pentru asigurarea competitivității educației și economiei, de aceea, comunitatea de afaceri dorește să fie implicată în definirea profilului de formare specific învățământului obligatoriu, învățământului profesional, liceal și universitar. Este nevoie de comunicare în cadrul structurilor specializate (comitete sectoriale) pentru actualizarea calificărilor și competențelor specifice acestora, în funcție de dezvoltările tehnologice și obiectivele economiei inovative promovate de autoritățile din România. Specialistii din sectorul privat, inclusiv cei din domeniul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor (TIC), se pun la dispoziția membrilor comitetelor sectoriale pentru realizarea analizelor ocupaționale, precum și la dispoziția autorilor de curriculum pentru elaborarea componentei locale a curriculumului și transpunerea competențelor specifice calificărilor în programe de studiu adecvate potențialului de învățare al elevilor. De asemenea, specialiștii din sectorul privat rămân la dispoziția instituțiilor de învățământ superior pentru adecvarea ofertei lor educaționale la nevoile pieței. Dobândirea competențelor și accesul la informație vor fi facilitate de reprezentanții mediului de afaceri prin parteneriate strategice încheiate cu autoritățile competente (centrale și locale).

Reprezentanții mediului de afaceri își exprimă disponibilitatea de a se implica activ în procedurile de asigurare a calității prin eficientizarea parteneriatului public-privat, contribuind la creșterea credibilității certificatelor de calificare eliberate de sistemul de educație și formare profesională.

Obiectiv 2: Asigurarea în perioada 2008–2013, din alocarea bugetară anuală, a minimum 6% din PIB pentru educație și a minimum 1% pentru cercetare.

Propunere: Este necesară revizuirea legislației (legea sponsorizării și legislația privind parteneriatul public-privat) care să acționeze ca mecanisme stimulative pentru companiile implicate în programe educaționale, astfel încât sprijinul lor financiar să fie tratat ca investiție.

Alocările financiare trebuie realizate multianual, explicit pe destinații, inclusiv pentru infrastructura TIC și pentru formarea profesorilor, deciziile urmând a fi luate în parteneriat public-privat în funcție de nevoile de formare și de necesitățile de investiție. Investițiile în infrastructura TIC conduc la formarea ecosistemului educațional virtual, definit ca un sistem de comunități educaționale locale, focalizate pe interesul elevului. Din comunitate, alături de elevi, studenți, profesori, părinți, administrația locală și centrală, face parte și sectorul privat.

De asemenea, mediul de afaceri apreciază ca fiind imperativă utilizarea eficientă a resurselor financiare investite prin profesionalizarea managementului unităților și a instituțiilor de învățământ, care să aibă în vedere inclusiv utilizarea instrumentelor TIC în eficientizarea proceselor decizionale.

Obiectiv 3: Transformarea educației timpurii într-un bun public, realizarea unei educații școlare obligatorii de 10 ani și garantarea unui acces neîngrădit la educație gratuită până la absolvirea liceului.

Propunere: Este de dorit ca într-o perspectivă cât mai apropiată educația obligatorie să înceapă cu clasa pregătitoare și să aibă o durată de 12 clase. Pentru ca acest obiectiv să poată fi îndeplinit cât mai curând, companiile sunt dispuse să înființeze sau să susțină financiar grădinițe existente (în parteneriat public-privat) pentru copiii angajaților lor, dacă legislația va fi stimulativă, considerând de asemenea acest sprijin financiar ca investiții în învățământ.

Acest sprijin financiar se poate extinde și către susținerea instituțiilor de învățământ din zonele dezavantajate în care autoritățile locale să acționeze ca parteneri activi și responsabili, prin alocarea de resurse financiare destinate fiecărei instituții de învățământ.

Totodată, milităm pentru emiterea unor Ordine Ministeriale pentru punerea în aplicare a legilor educației și a celor referitoare la drepturile copilului, utilizarea Grupurilor Locale de Acțiune pentru a monitoriza aplicarea legislației și pentru responsabilizarea autorităților în vederea asigurării aplicării legislației în vigoare.

Recomandăm ca stimulente oferite sub forma unor cupoane pentru alimente și să fie acordate familiilor care trăiesc sub pragul de sărăcie pe baza înscrierii școlare, prezenței la cursuri și gradului de implicare a părinților. Mediul de afaceri privat înțelege să susțină grădinițele sau unitățile de învățământ prin ameliorarea condițiilor de învățare dacă sectorul public va investi în fondurile necesare familiilor care trăiesc sub pragul de sărăcie.

Asigurarea accesului la educație în condiții de calitate definite prin standardele naționale se poate realiza prin utilizarea platformelor de e-learning și de Internet care sunt o soluție în condițiile în care se asigură acces neîngrădit, particularizat pe specificitatea grupelor de vârstă. De asemenea, este necesară creșterea gradului de încredere prin utilizarea asistată, în condiții de siguranță a accesului on-line.

Obiectiv 4: Descentralizarea comprehensivă - financiară, curriculară și de resurse umane -, adaptarea curriculumului la nevoile specifice dezvoltării personale, la cerințele pieței forței de muncă și ale fiecărei comunități, în baza principiului subsidiarității.

Propunere: Pentru îndeplinirea cu succes a acestui obiectiv trebuie sprijinite și educate autoritățile locale în sensul înțelegerii specificităților domeniului educației, a nevoilor școlii, precum și importanța implicării lor în susținerea instituțiilor de învățământ.

Sectorul privat dorește să consolideze parteneriatul public-privat pentru programe educaționale. Este binecunoscut faptul că s-au derulat și se derulează programe educaționale de care beneficiază profesori, elevi și studenți, ca parte a inițiativelor de responsabilitate socială corporativă.

Pentru a asigura transparența și corelarea cât mai ușoară între nevoile școlii și cerințele pieței, solicităm ca ofertele de cursuri, venite din partea mediului de afaceri, care se adresează școlilor și universităților, elaborate în întâmpinarea nevoilor de pregătire a elevilor, studenților și a personalului didactic, să fie postate pe un portal dedicat sau chiar pe portalul Ministerului Educației.

Pentru a apropia și conecta cât mai bine școala cu piața muncii și cu mediul de afaceri, comunitatea de afaceri sugerează introducerea conceptului de «visiting professor» pentru toate nivelurile de educație.

De asemenea, comunitatea de afaceri sprijină crearea de centre de cercetare și dezvoltare de excelență în parteneriat cu mediul academic.

Susținem instituirea unei etape de practică obligatorie de 2-3 luni în cadrul programului de învățământ, care să aibă loc oricând în timpul anului de învățământ, condiție necesară în pregătirea

absolventului pentru integrarea cât mai rapidă pe piața muncii. Totodată, se impune actualizarea și completarea cadrului legislativ care reglementează această practică obligatorie.

Obiectiv 5: Adoptarea principiului “finanțarea urmează elevul/preșcolarul” în învățământul preuniversitar, respectiv a principiului “finanțării multianuale, pe cicluri și programe de studii și pe proiecte” în învățământul universitar.

Propunere: Considerăm că finanțarea multianuală este binevenită, oferind astfel stabilitate și predictibilitate.

Indicatorii de referință folosiți pentru finanțare trebuie să aibă în vedere și angajabilitatea pe termen lung a absolvenților.

Obiectiv 6 : Adoptarea unei cartă a drepturilor și libertăților în educație, care să garanteze accesul la educație de calitate.

Propunere : Salutăm inițiativa adoptării unei astfel de cartă și solicităm includerea comunității de afaceri, alături de părinți, ca parteneri ai sistemului educațional.

Comunitățile locale trebuie stimulate în a oferi servicii suplimentare, de tip after-school, pentru activități extra curriculare, pentru a continua procesul educațional, inclusiv prin metode de educație virtuală și la distanță. Și în acest domeniu, o legislație clară pentru parteneriatele public-privat poate depăși dificultățile pentru găsirea resurselor necesare. Școlile au nevoie de mai multă libertate în alocarea resurselor financiare, printr-o flexibilitate crescută în modul de identificare a zonelor cu probleme.

Obiectiv 7 : Definirea unor arii de educație prioritare, pentru a depăși decalajul care separă în mod dramatic mediul rural de cel urban sau diferitele categorii sociale de cetățeni din România.

Propunere : Autoritățile locale trebuie încurajate să găsească soluții pentru cazarea și fidelizarea cadrelor didactice, în special cele anagajate în mediul rural și în zonele urbane dezavantajate. Sistemul educațional și autoritățile locale trebuie să ofere stimulente semnificative profesorilor, astfel încât predarea în zonele rurale și predarea pentru copiii dezavantajați să fie atractive și importante pentru promovari ulterioare.

Programe de pregătire, adresate tuturor copiilor dezavantajați în cadrul școliiilor de vară desfășurate la nivel național, reprezintă o cale sigură prin care acești copii pot ține pasul cu semenii din medii mai prospere. Asemenea programe ar trebui să fie extinse la scară națională și ar trebui să nu țină cont de etnicitate.

Este de dorit ca utilizarea TIC să fie inclusă printre strategiile de abordare a problematicii ariilor de educație prioritare, asigurând, între altele, accesului la informație și compensarea temporară a nivelului scăzut de calificare a profesorilor în zone rurale și izolate.

Recomandăm utilizarea ONG-urilor locale, cu experiență dovedită, pentru a diminua diferențele educaționale dintre pătura dezavantajată și clasa mijlocie, prin programe educaționale după orele de curs și programe educaționale pe timpul verii.

De asemenea, în definirea ariilor de educație prioritare, solicităm luarea în considerare a nevoilor speciale pe care le au diferite grupuri dezavantajate, indiferent dacă acestea sunt localizate în mediul urban sau rural. Totodată, subliniem importanța strategică a aplicării acestor programe în funcție de situația financiară și nu de etnie.

Obiectiv 8: Educația permanentă va deveni baza sistemului educațional din România și va fi extinsă astfel încât până în 2013 să includă anual cel puțin 12% din forța de muncă activă a țării.

Propunere: Sectorul privat este interesat în a susține și iniția programe de calificare, recalificare, perfecționare și specializare profesională, în condițiile în care acestea sunt considerate investiții și beneficiază de stimulente financiare permise de legislația europeană.